

вожаднитѣ мисли на убийцитѣ. Около единъ часа прѣзъ деня се извършилъ на Михайловскиятъ манежъ „разводъ“ (смѣна) въ присѣтствието на Негово Императорско Величество Александра Николаевича отъ Лейбгвардията на сапѣорния баталионъ, слѣдъ което Негово Императорско Величество изволилъ да остави манежа и се отправилъ за закуска въ Михайловския дворецъ. На три часа прѣзъ деня Императорската карета, като излѣзла отъ двореца, прѣминала прѣзъ инженерната улица и се повърнала направо по брѣга на Екатеринския каналъ; къмъ театралния мостъ каретата отивала бързо, съпровождана отъ обикновения конни конвой, състоящъ отъ шестъ казака, а слѣдъ тѣхъ слѣдвали въ шейни, единъ слѣдъ другъ, полицеймейстерътъ, полковникъ Дворжицки, капитанъ Кокъ отъ отдѣлния корпусъ на жандармитѣ и Кулебякинъ. Недалечъ отъ жгѣла на инженерната улица, подъ императорската карета внезапно станало избухване, прилично на топовенъ гърмежъ, което повлекло слѣдъ себе си всеобщъ шумъ. Изплашенитѣ, които не знаели още що се е случило, всички се смутили: не се смутилъ само той, помазаникътъ Божий, неповрѣденъ, но два часа само отдѣленъ отъ вѣчността. Спокоенъ и твърдъ, както нѣкога подъ турския огънь на полетата на освободена отъ него България, излѣзълъ отъ поврѣдената и спрѣната карета и билъ посрѣщнатъ отъ полковника Дворжицки, който му извѣстилъ, че народътъ задържалъ, види се, злоумишленика край канала. Като изслушалъ доклада, Господарьтъ-Императоръ, съпровожданъ отъ полковника Дворжицки, се е отправилъ къмъ задържания, който билъ окръженъ вече отъ тълпа,